

Ni càncer ni caspa ni diarrea

L'ampli acord entre partits de molt diferent signe podria passar per uns nous Pactes de la Moncloa, tot i que en lloc de per a millorar l'economia, com aquells, que això no importa a ningú, servirà perquè no diguem «càncer» quan no toca. Els espanyols podem considerar-nos afortunats de tenir uns polítics que, a l'hora de la veritat, obliden les seves picabaralles i disputes, i vetllen per nosaltres, tots alhora. No sé vostès, però jo fins i tot dormo més tranquil des que el Congrés va aprovar la cancerígena moció. Càncer és una paraula desagradable, a partir d'ara, en lloc de dir que els nostres polítics són un càncer, direm que són una malaltia lletja. Més enllà del càncer, la mesura hauria d'adoptar-se amb moltes altres malalties que tenen una injusta mala reputació. S'ha d'evitar afirmar que els diputats espanyols semblen tenir diarrea mental, perquè hi ha ciutadans que pateixen caguetes reals, igual que no hem de dir que els nostres representants són com una pedra a la sabata, quan hi ha qui la sofreix de veritat i li impedeix caminar amb desimboltura. De la mateixa manera, no direm que s'ha d'estar cec per a continuar votant a aquesta colla de vividors, en atenció als invidents que no en tenen cap culpa, ni molt menys parlarem de fractura entre política i societat, almenys mentre hi hagi gent que s'ha trencat un braç o una cama. Fins i tot acusar els nostres representants de casposos per voler censurar el llenguatge a aquestes alçades, estarà vetat mentre hi hagi homes i dones als qui els fa picor el cuir cabellut. Ja que fa anys que el Congrés està demostrant abastament ser una inutilitat total i una despesa supèrflua, és bo que serveixi almenys per a dir-nos com hem de parlar. Al final li hem trobat una utilitat. Era això o enderrocar-lo amb totes les senyories a l'interior i construir al mateix lloc un saló d'ungles vietnamita. Hi ha allà a dins massa sous a conservar per part de tots els partits polítics, era millor trobar-li competències lingüístiques. No és que els polítics espanyols hagin inventat res. Lluny de la meva intenció voler restar-los mèrit ara que per fi al Congrés es treballa, però ja en la novel·la 1984 se'ns explicava com el Partit crea un nou llenguatge -la Neollengua- amb l'objectiu de limitar la capacitat d'expressió dels ciutadans i així exercir major control sobre ells, per a la qual cosa s'eliminaven els significats no desitjats de cada paraula. No sé si el càncer estava entre elles, tal vegada ni Orwell es va atrevir a forçar tant la seva distopia. Tot i que, ben pensat, ara sabem que ni tan sols era una distopia sinó una novel·la clarivident, almenys per als seus lectors espanyols. Posats a agafar Orwell d'exemple per a fer política, els nostres polítics podien haver-se inspirat en La revolta dels animals, ni que fos perquè els que hi governen són porcs. O perquè, veient a què dediquen el temps en el Congrés aquests diputats i sabent quant cobren per això, es pot afirmar sense dubtar que tots els espanyols són iguals, però uns són més iguals que altres.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2025/10/31/cancer-caspa-diarrea-123204386.html>